

KONFERENCJA: „Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój albowiem oni będą nazwani synami Bożymi”

MAJ 2015

Rz 5, 1-5, Jk 4, 1-10, J 14, 27

Maj to miesiąc Maryi. Codziennie śpiewamy Litanię do Matki Bożej. Na wsiach ludzie przy kapliczkach gromadzą się – modlą litanią i śpiewają pieśni maryjne. Maryja jest pełna Ducha Świętego, który jest i działa w Kościele. Św. Franciszek nazywał Maryję Oblubienicą Ducha Świętego.

Czas paschalny jest czasem radości. Jezus Zmartwychwstały jest wśród nas. Przygotowuje nas do Pięćdziesiątnicy – Zesłania Ducha Świętego. My oczekujemy na Ducha Świętego i otwieramy się na dar Bożego pokoju – który daje nam Jezus. Słowa Jezusa: „Pokój Mój zostawiam wam, pokój Mój wam daję” we mszy świętej stały się modlitwą o pokój, a znak pokoju, który czynimy przed komunią świętą wyraża jedność, pojednanie i pokój między uczniami Jezusa. Te słowa wypowiadamy przed komunią świętą, a więc zanim każdy z nas przyjmie Jezusa w sakramencie Eucharystii do swojego serca. Tymczasem wszyscy żyjemy w świecie, w którym jest wiele niepokoju...

Są wojny, konflikty polityczne – giną ludzie. Są uciekinierami, strwożeni i zagrożeni. Tyle informacji dociera do nas o konfliktach, wojnach i niepokojach społecznych na świecie. Zawsze 1 stycznia świętujemy Dzień modlitw o pokój, a papież kieruje swoje orędzie pokoju dla świata. Uświadamiamy sobie, że pokój jest darem Boga, ale ludzie muszą ten dar przyjąć i tworzyć praktykę pokoju i pojednania w świecie. Kościół – Stolica Apostolska podejmuje misję mediacyjną w wielu przypadkach w różnych częściach świata, tam gdzie toczą się wojny lub są niebezpieczeństwa konfliktów zbrojnych. Widzimy brak pokoju nie tylko w wymiarze międzynarodowym czy społecznym. Daje się zauważyć niepokój między ludźmi, w rodzinach, w sąsiedztwie, w mniejszych środowiskach, wreszcie – w naszych sercach gości niepokój i lęk. I są różne tego przyczyny. Tak więc możemy dziś mówić o totalnym niepokoju – zaczynającym się od ludzkiego serca, poprzez relacje małżeńskie, rodzinne, sąsiedzkie, społeczno-polityczne, wreszcie – międzynarodowe, choćby przecież konflikt polityczny czy wojna na Ukrainie.

Św. Jakub w 4,1-10 pisze, że wojny i kłótnia biorą się z **żądź, które walczą w członkach naszych**. A źródłem tego jest oddalenie się od Boga, czyli niewiara i ludzka pycha. Warto dłużej zatrzymać się na tym tekście – jest on dogłębną analizą sytuacji w jakiej dziś żyjemy. Posłuchajmy komentarza do tego tekstu, a potem w pogłębieniu możemy jeszcze wrócić do tekstu Słowa Bożego.

1. **O żądzy posiadania Jk 4, 1-3.** Pokój w człowieku i między ludźmi jest niszczone przez pożydlwość, która wciąż chce więcej. Niepohamowana chęć zdobywania i posiadania powoduje stały niedosyt dóbr, rodzi zazdrość, kłótnie i nienawiść. Źródłem wewnętrznych rozterek człowieka jest więc walka ducha z ciałem. Tymczasem celem życia człowieka nie jest zaspakajanie żądź, ale pełnienie woli Bożej. Modlić się źle (w. 3) oznacza obierać za przedmiot modlitwy tylko dobra ziemskie, upragnione przez człowieka dla zaspokojenia żądź. Dobra materialne nie mogą stać się ważniejsze od dóbr wiecznych.
2. **O przyjaźni z Bogiem Jk 4, 4-6.** Bóg pragnie niepodzielnej miłości; jest zazdrosny o człowieka, którego powołał do życia. Dla jego dobra nie chce, aby szukał on przyjaźni ze światem, który zbawić nie może. Tymczasem człowiek chciałby podzielić swe serce między Boga i świat, służyć Bogu i mamonie. Jednak wiązanie się z bezbożnym światem przekreśla przyjaźń z Bogiem. Łaska potrzebna człowiekowi do zbawienia pochodzi od Boga, nie od świata. Dlatego ten, kto szuka jej w świecie okazuje się pyszałkiem gardzącym pomocą Boga.
3. **Wezwanie do nawrócenia Jk 4, 7-10.** Łaska Boża, którą otrzymują pokorni, wystarczająco uzbraja ich do walki z Szatanem. Ze strony człowieka potrzeba jednak zdecydowanej postawy i wysiłku. Nawrócenie, do którego zachęca Jakub, jest zawsze odejściem od zła, a zwróceniem się ku Bogu. Jego bliskość domaga się od człowieka czynów prawych, czyli czystości rąk, oraz czystości wewnętrznej – serca (w. 8). Nawrócenie to dokonuje się poprzez uświadomienie sobie swojej grzeszności oraz przez czyny pokutne. Jakub wymienia typowe dla ludzi Wschodu postawy pokutnika - porzucenie radości, smutek, płacz. Nie jest on jednak wrogiem radości, lecz pragnie aby jej źródłem była bliskość Boga i święte życie, a nie zaspakajanie grzesznych żądź.

Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.

Jezus wyraża pragnienie serca, by jego uczniowie byli ludźmi pokoju i pojednania. Chcąc wprowadzić pokój między ludźmi powinniśmy być świadomi, iż zawsze dzielimy się tym pokojem serca, który daje nam sam Chrystus. Wprowadzając pokój, będziemy nazwani synami Bożymi tylko dlatego, że nasza postępa pokoju ukazuje źródło ostateczne, z którego pochodzi – ukazuje nam Jezusa.

Jezus mówi – „*pokój zostawiam wam, pokój Mój wam daję, nie tak jak świat daje, to Ja wam daję*”. Pokój, który daje nam Chrystus wypływa z Jego odwiecznej miłości do Ojca. Jest darem miłującego Boga, który ukochał człowieka w sercu swego jednorodzonego Syna. Święty Paweł mówi: „*Chrystus jest naszym pokojem*” (Ef 2, 14). To On zburzył wrogość, jaka powstała po grzechu człowieka i pojednał z Ojcem wszystkich ludzi przez śmierć na krzyżu”. Na Golgocie zostało przebite włóćnią serce Jezusa na znak Jego zupełnego daru z siebie, miłości ofiarnej, zbawczej, którą *do końca nas umiłowal*, budując fundament pod przyjaźń Boga z ludźmi. Oto dlaczego pokój Chrystusa jest inny niż ten, jaki wyobraża sobie świat. Świat bardziej chce spokoju – Jezus przynosi ludziom pokój. Modlimy się w hymnie liturgicznym – **Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli**. Dobra wola człowieka to pragnienie pokoju i otwarcie się na Ducha Świętego. Dar pokoju dany jest nam z góry, od Boga przez Ducha Świętego. W hymnie tym sławimy pokój naszego Pana Jezusa Chrystusa – pokój, jakiego On udzielił tym wszystkim, którzy zetknęli się z Nim w czasie ziemskiego życia. Po zmartwychwstaniu Jezus przychodzi do uczniów smutnych i zamkniętych i pozdrawia ich: „*Pokój wam*”.

Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój – to ci, którzy żyją w przyjaźni z Jezusem, pojednani z Bogiem noszą w sercu pokój ducha – owoc miłości i radości w Duchu Świętym. To ci są posłani z misją, aby nieść pojednanie skłóconym, przebaczenie zranionym, pokój ludziom żyjącym w lęku, przestraszonym. „Pokój z tobą” – to pozdrowienie i błogosławieństwo uczniów Pana – to misja nasza w środowiskach, w naszym oikos... Rozejrzyj się wokół siebie. Nie uciekaj od ludzi zarażonych waśnią, kłótnią, walką. Idź w Imię Jezusa, w Duchu Świętym i nieś pokój w sercu tym, którzy się kłócą, walczą i ranią. Módl się o pokój na świecie, o pojednanie i pokój w rodzinie, społeczeństwie. Modlitwa za ojczyznę ma być nie tylko w czasie wyborów prezydenckich czy parlamentarnych i innych zagrożeń, ale również w okresie względnego spokoju, jeśli takowy istnieje. Nieś pokój i pojednanie ludziom jest naszym obowiązkiem, naszą misją.

Modlitwa św. Franciszka z Asyżu

**O Panie, uczynź z nas narzędzia Twojego pokoju,
Abyśmy siali miłość, tam gdzie panuje nienawiść;
Wybaczenie, tam gdzie panuje krzywda;
Jedność, tam gdzie panuje zwątpienie;
Nadzieję, tam gdzie panuje rozpacz;
Światło, tam, gdzie panuje mrok;
Radość, tam gdzie panuje smutek.
Spraw, abyśmy mogli,
Nie tyle szukać pociechy, co pociechę dawać;
Nie tyle szukać zrozumienia, co rozumieć;
Nie tyle szukać miłości, co kochać.
Albowiem dając – otrzymujemy,
wybacząc – zyskujemy przebaczenie,
a umierając – rodzimy się do wiecznego życia,
Przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen**

PLAN SPOTKANIA

1. Uwielbienie (15 min.):

pieśń do Ducha Świętego:

- „Niech Twój Święty Duch...”

Elementy uwielbienia:

- **Ps 85**
- „Niechaj zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię...”
- **Śpiew w językach - uwielbienie**
- **J 14, 27**
- „Jezus najwyższe Imię”
- **Uwielbienie litanijne**
- „Jezu jesteś Królem...”
- **Rz 5, 1-5** (po odczytaniu tekstu chwila ciszy)

2. Dzielenie

- Co Jezus zrobił dla mnie?; Co ja zrobiłem dla Jezusa?

3. Pieśń: „Jak łania pragnie wody ze strumieni...”

4. Słowo Boże:

Jk 4, 1-10

5. Konferencja (*odstuchać nagrania*)

6. Pogłębienie:

- Czy szukasz pokoju czy spokoju i w jaki sposób? Co rodzi w Tobie niepokój?
- Jakie reakcje wywołują w Tobie wiadomości o niepokojach i konfliktach politycznych w świecie?
- Jakich niepokojów doświadczasz w swoim środowisku: w rodzinie, w pracy, na uczelni? Podziel się.
- W jaki sposób możesz być apostołem Bożego pokoju w swoim środowisku?
- W jaki sposób nasza wspólnota może realizować omawiane błogosławieństwo?

7. Modlitwa dziękczynna

- Pieśń: „Zaufałem Panu...”
- Dziękczynienie spontaniczne, litanijne

8. Prośby i modlitwa wstawiennicza (15-20min.)

- Pieśń: Szukajcie wpierw Królestwa Bożego...
- Prośby i modlitwa wstawiennicza za osobę po prawej stronie o Ducha Świętego
- Można pomodlić się wstawienniczo za osoby przeżywające niepokój, udrękę czy konflikt.

9. Modlitwy na zakończenie

- Dziesiątek różańca w intencji pokoju na Ukrainie – tajemnica Zesłania Ducha Świętego
- Modlitwa w intencji ewangelizacji – Jezu Jedyny Pasterzu...
- Ojcze nasz... (*wszyscy trzymają się za ręce, twarzami są zwrócenie na zewnątrz*)
- Benedykcja (*robimy krzyżyki na czołach ze słowami – Jezus Ciebie kocha, albo niech Cię Pan błogosławi i strzeże*)